

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HÄGGVIKEN, NORDINGRÅ. — FOTO. NILSSON, SOLLEFTEÅ,

13DE ÅRG.

DEN 12 NOVEMBER 1911.

NO 7.

Foto. H. Samuelson, Stockholm.

Franz Kempe

Kliché: Ernst Sjöström.

FRANS KEMPE.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA

H. S. D. återgifver i dag på sin första sida bilden af vår norrländska trävaruindustris kanske främste man, dr Kempe.

Frans Christopher Kempe är född i Hernösand den 5 mars 1847, son till grosshandlaren därstädes Johan Carl Christopher Kempe och hans maka i andra gittet Anna Francisca (Fanny) Franzén, en dotter till psalmsångaren och biskopen. Fadern hade jämte sin broder inflyttat från Tyskland; han tillhörde en gammal patriciersläkt i Stralsund, som ännu fortlever i Tyskland. Sin första utbildning fick Frans Kempe utom i fädernestaden vid Stockholms gymnasium, där han 1866 aflade mogenhets-examen, hvarpå han som student kom till Uppsala. Här ägnade han sig åt naturvetenskapliga, särskildt botaniska, samt medicinska studier och aflade också 1873 medicine kandidatexamen. Emellertid hade året förut fadern dött, och han hade icke hunnit afsluta sin läkareutbildning, då han 1876 föranleddes att öfvergå till affärslivet.

I förening med sin broder, grosshandlaren Seth M. Kempe i Stockholm grundade Frans Kempe tre år senare Dals ängsågsbolag, hvars egendom numera innehafves af det 1889 grundade Sandö Sägverksaktiebolag, hvars aktiemajoritet för några år sedan lämnades i andra händer. År 1885 öfvertog han emellertid den chefsbefattning, som skulle komma att bilda centralpunkten i hans lifs verksamhet: direktörsbefattningen i familjebolaget Mo och Domsjö aktiebolag. Kärnan i dettas vidsträckta skogsegendor har förvärfvats redan af fadern, som vid den redan 1758 privilegierade sågen vid Mo anlagt ett numera sedan länge åter nedlagt stångjärns- och manufakturverk och vid Domsjö 1864 en ängsåg. Under Frans Kempes ledning ha dessa egendor betydligt utvidgats. År 1889 inköptes Håknäs aktiebolags egendor i Västerbottens län, hvarefter år 1893 den stora sågverksanläggningen Mo på Norrbyskären i Nordmaling påbörjades. År 1895 blef ängsågen färdig, år 1899 hyleriet och nu tillverkas här årligen omkring 20,000 standards trävaror, däraf omkring hälften hyllade; antalet sysselsatta arbetare uppgår till vid pass 400. Dessutom har den gamla ängsågen vid Domsjö i närheten af Örnsköldsvik utvidgats, så att tillverknigen där omfattar omkring 10,000 standards årligen, hvaraf likaledes hälften hyllad vara, äfven som 130,000 hl. träkol; antalet arbetare är här 320.

Under sistförflutna årtiondet har bröderna Kempes verksamhet ytterligare utvidgats. År 1902 grundades nämligen Sulfittaktiebolaget Mo och Domsjö som i stor skala bedriver tillverkning af torr kemisk trämassa dels vid Domsjö sulfittfabrik vid Moälvens utlopp, där produktionen uppgår till vid pass 9,000 ton årligen, dels — sedan 1903 äfven Horneå aktiebolags egendor förvärfvats — vid Hörnefors Sulfittfabrik i Umeå landsförsamling, där tillverknigen stiger ända till 16,500 ton årligen. Dessa fabriker, hvilkas tillverkningsvärde uppgår till 2 $\frac{3}{4}$ mill. kr. årligen, räkna en arbetarestock af nära 400 man.

Som affärsledare är Frans Kempe i besittning af den framgångsrike företagarens bästa egenskaper: en rik fantasi, som dock städe hålles i tygeln af ett utprägladt verklighetssinne; en outtröttlig energi, som finner sin lust i att skapa för skapandets egen skull; först och sist dessa utpräglade köpmannaegenskaper, hvilka tyvärr blott alltför ofta saknas hos våra svenska industriidkare och hos honom kända utgöra ett arf från hans nordtyska anor.

Som arbetsgifvare är Frans Kempe en målsman för hvad man i Tyskland kallat det konstitutionella systemet, dock med dragning åt gammaldags patri-

arkalism. Han har icke velat veia af det moderna fackföreningsväsendet — en uppseendeväckande strid härom pågick som man erinrar sig 1899 — men däremot uppmuntrat uppkomsten af lokala arbetareföreningar, hvilkas förtroendenämnder han erkänt som arbetarekärernas representanter och som haft full frihet att ansluta sig till arbetarrörelsen. Dessutom har han visat sig synnerligen mån att sörja för sina underlydandes trefnad och välfärd genom bekväma och prydliga arbetarebostäder, genom att utan statsunderstöd upprätthålla mönstergilla skolor, hvilka äfven omfatta undervisning i slöjd och huslig ekonomi, samt genom betryggande pensionsanordningar för deras ålderdom. Vid Mo och Domsjö aktiebolag finnes sålunda en pensionskassa, hvars grundfond om 275,000 kr. skänkts af bolaget och som underhålles genom lika stora tillskott af arbetarne och bolaget, motsvarande 5 proc. af arbetarnes årsinkomster. Vid 55 års ålder äga arbetarne återfå sina insättningar med ränta, medan bolaget med räntan å grundfonden och sina egna tillskott bestrider årspensioner om 150 kr. hvardera.

Som den store trävaruindustriman han är, hade Kempe säte i den stora Norrlandskommittén, där han jämte herr Hj. Claeson och numera amiral Lindman tillhörde högerminoriteten. Kempe häfdar, att Norrland i följd af sin natur hufvudsakligen måste vara skogsbrukande och industriland, medan landtbruket där kan ha en framtid endast i den mån industrien utvecklar sig, så att allt flera närbelägna afsättningsorter för jordbrukets produkter uppstå. Icke så litet Manchester-man, är Kempe följaktligen motståndare mot åtgärder, afsedda att hindra industriens förvärf af fast egendom och liknade.

Med stöd af den botariska vetenskapens resultat är Kempe likaledes motståndare till den för vissa delar af Norrland gällande s. k. dimensionslagen och öfver hufvud af genom lagstiftning normerade afvärkningsförbud. I stället vill han sätta en på insikt grundad rationell skogskultur, hvilken framför allt bör lägga an på utdikning, torrläggning och plantering af myrar och sumpmarker i landets inre, hvilka annars hota att utbreda sig och dessutom värka försämrande på klimatet. På Mo och Domsjö aktiebolags ägor har han omsatt denna sin utdiknings-teori i praktiken, i det på dess ägor för stora kostnader ej mindre än 15,000 hektar myr torrlagts med en dike-längd af 2,500 km., ett experiment i stor stil, som kommer att blifva sin upphofsman en mirnesvärd, "varaktigare än kopparn".

Vid utbildandet af denna på vetenskaplig grund fotade skogsvårdsteori har Kempe haft ett ovärderligt stöd af de båda framstående Upsalanaturforskarna, geologen prof. A. G. Högbom och växtbiologen, den i förtid bortryckte prof. A. N. Lundström hvilka för ett tjugotal år sedan på hans initiativ och med frikostigt understöd af honom företogo sina grundläggande undersökningar af Norrlands jord- och växtlighetsförhållanden. I det vackra arbetet "Norrland" (Upsala 1906) har den förre nedlagt sina märkliga forskningsresultat. För den senares räkning upprättade Kempe 1897 en professur i växtbiologi vid Uppsala universitet, hvars fortvaro betryggats genom ett grundkapital af 150,000 kr. och ett anslag af 25,000 kr. till en växtfysiologisk anstalt. Som ett erkännande af hans förtjänster om den vetenskapliga forskningen kallade filosofiska fakulteten i Uppsala vid promotionen 1900 sin forne lärjunge till filosofie hedersdoktor.

Under tiden för sin Härnösandsvistelse var dr Kempe därstädes tysk konsul (1879—99). Numera är han bosatt i Stockholm.

TILL MINNE AF CARL IX.

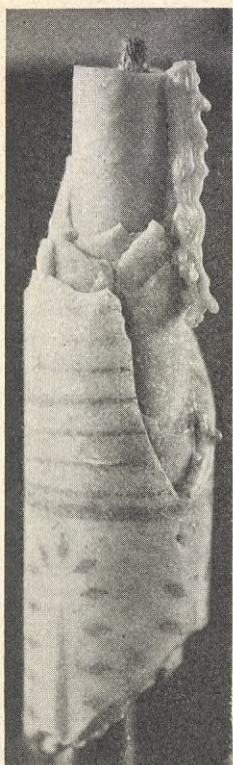

Foto. Rahmn, Lund.
SVERIGES ÄLDSTA VAXLJUS, från medeltiden, hittills förvaradt i Barkåkra kyrka i Skåne, men nu öfverfördt till Historiska Museet i Lund.

Foto. Arderon, Karlsgoga
I KARLSKOGA KYRKOBY i Värmland aftäcktes den 30 oktober under stora högtideligheter en minnessten öfver Carl IX. Stenen bär följande inskription:

TILL MINNE AF
CARL IX
ODLINGENS FRÄMJARE I DENNA BYGD,
SOM BÄR HANS NAMN,
RESTES STENEN
DEN 30 OKTOBER 1911
TREHUNDRA ÅR EFTER HANS DÖD.

Kliché: Bengt Sjöström.

Efter fotograf.

EN STÅTLIG GAMMAL EN, 6,53 METER HÖG, står oantastad midt på en åker vid Aspensäng, nära Lindesberg.

DE SKÅNSKA LÄROVERKENS TÄFLINGSSKJUTNINGAR. Gruppen från LUNDS KATEDRALSKOLA, som nu för alltid eröfrat vandringskölden n:o 2. Vi namnteckna fr. v.: O. Ahlbeck, T. Henriksson, S. Viberg, H. von Rosen kaptän, J. G. Thulin, "sköld"-skjutningarnas energiske initiativtagare, W. Pettersson, S. Nydell, C. Rosencrantz, O. Berlin. Sittande i förgrunden: G. Christensson, M. Malmkvist.

Den 28 okt. försiggick i Helsingborg den årliga skyttetäflingen mellan de skånska läroverken. Denna gång skulle en het strid utkämpas, då tre läroverk — Lunds katedralskola, Lunds folkskoleseminarium och Helsingborgs h. a. läroverk — tvenne gånger hvardera eröfrat den af förstnämnda skola uppsatta vandringskölden. Eleverna från Lunds katedralskola häfdade emellertid sin gamla skjutskicklighet och hemförde med en medelpoäng af 52,8 sin sjette seger. De innehafva nämligen förut vandringskölden nr 1.

(Foto. Rahmn, Lund).

SCENISKA EVENEMANGER.

Foto. Jäger, Ståhm.

Kliché: Lewist Sjöfresparre.

Fru HARRIET BOSSE som MARIA STUART i Björnstjerne Björnsons skådespel Maria Stuart i Skottland å K. Dramatiska Teatern.

från München. — När detta skrives ha Tannhäuser, Lohengrin samt det första ur "Nifelungenringen", Walkyrian uppförts, under enstämmigt loford från publik och kritik. Under veckan spelas ringens återstående tvenne: Siegfrid och Ragnarök. — Utan tvifvel är det ett musikevenemang för Stockholm, till hvilket både hufvudstaden, dess musikaliskt intresserade publik och K. Teatern äro att lyckönska.

*

K. Dramatiska Teatern har nyligen uppfört Björnstjerne Björnsons stora skådespel Maria Stuart i Skottland, därvid sonen Björn Björnson ledt regien och skaldens maka, fru Karoline Björnson öfvervar första uppförandet. — Stycket var praktfullt uppsatt, väl framfördt och af publiken med intresse mottaget. Gifvetvis knöt sig största intresset vid titelrollen som fru Harriet Bosse med sin fulländade konst uppar.

HEINRICH KNOTE, den å K. Teatern i Stockholm med utomordentlig framgång gästande Wagner-sångaren.

K. Teatern har alltsedan 1:ste november gästats af en af Tysklands allra yppersta Wagner-tenoren, hr Heinrich Knote

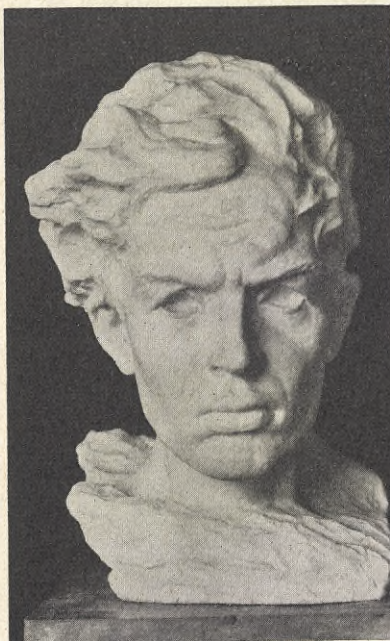
Foto. Jäger, Ståhm.

Kliché: Lewist Sjöfresparre.

SIEGFRID (herr H. Knote) och SIEGLINDE (früherrinnan Lyseth-Skogman) i VALKYRIAN å K. Teatern den 4 nov.

August Strindberg har i Soc.-Demokraten låtit återgifva "en arbetets relief" af en ung, hittills tämligen okänd konstnär — Knut Jern — och till denna skrivit text. Frisen har af konstnären döpts till "krökta ryggar" och framställer ett arbetslag "gatans män" sysselsatta med gatuumläggning.

Det kan kanske intressera allmänheten, att se några arbeten af den härigenom nyupptäckte konstnären Knut Jern samt höra något om hans lif. Han är, som synes, en ännu ung man, endast några och tjugo år, och bördig från Västervik. Vid 18 års ålder tog han värfning som sjöman och reste till Lon-

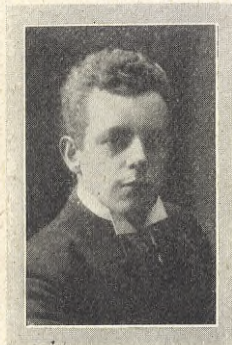
Efter fotografi.

Klitché Kem. A.-B. Den af Silfverparre, Sthlm.—Gbg.

don, där han passade på att se och studera konst på museerna. När han sedan kom hem igen hade han fått blodad tand och började på Tekniska skolan i Stockholm. Det var uteslutande dekorationsmåleri han studerade, och som målare gjorde han 1905 sitt inträde på konstakademien. Snart nog tog emellertid formintresset alltmera öfverhand, och målningen fick vika för bildhuggeriet. Akademien lämnades 1908 och sen dess har han studerat på egen hand och haft atelier än här och än där — i Kristiania där Vigeland's kraftiga ande imponerat, i Köpenhamn och nu åter i Stockholm.

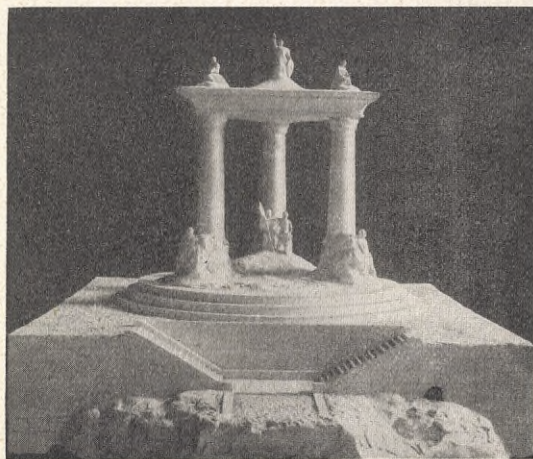
Knut Jern är en idéskulptur, rik på uppslag och med en ständigt brinnande fantasi och arbetslust. Det är nu senast de sociala motiven, som fångat hans sinne — först reliefen "krökta ryggar", och i dagarna har en liten grupp "Hunger" blifvit afslutad. Bilden är talande nog. Konstnären's måhända märkligaste arbete är emellertid ett väldigt studiehufvud, som delvis lånat konstnären's egna drag: "Motvind", det målar för-

Efter porträt.

T. v.:
ELIS LANDIN, den unge arbetaren i Norrköping, som å Arbetfören. teater därslädes fått uppförd sitt försättsarbete, "Arftagaren till Schwarzfeld", med välvilja och bifall mottaget af en full salong vid premiären 1 nov. L. utförde själf hufvudrollen.

T. h.:
FÖRSLAG TILL NATIONALMONUMENT uppgjordt af en ung stuckatör i Göteborg. Pelarne symbolisera "Svea-", "Göta-" och "Norrland"; vid pelarne landets hufvudnäringar: "Industri", "Handel" och "Bergshandtering"; öfverst synes "Frihet" — "Upplysning" omgifven af "Vetenskap", "Litteratur" och "Konst". Hufvudgruppen mellan pelarne "Svea" öfverlämnande fanan till "Sonen" — "Forsvararen".

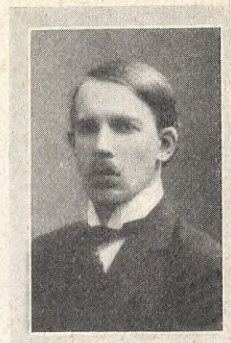

Efter fotografi.

Klitché Kem. A.-B. Den af Silfverparre, Sthlm.—Gbg.

NÅGRA AF
KNUT JERN'S
ARBETEN:

- Öfverst:
"HUNGER".
T. v.:
"MOTVIND".
T. h.:
"IDEALIST".

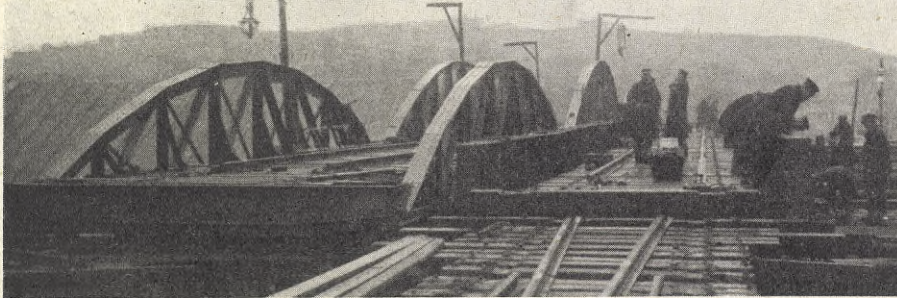
Efter porträt.
KNUT JERN.

träffligt kamparens motgång och tigande hårda trots. "Kung Lear" och liknande sago- och halft historiska ämnen ha alltid lockat hans hand och sinne. I dagarna skall han likväl börja med ett Strindbergshufvud — ett idéverk, icke ett realistiskt porträtt.

Slutomdömet — Knut Jern är en ung, lofvande konstnär, som tydligen vill något och med sina senaste arbeten visat att han också kan något. Framtiden får ju visa, om löfena skola bli uppfyllda. Hans konst är förtjänt af uppmärksamhet och uppmanan.

T. H. K.

A Västkostbanans viadukt har, såsom förut i nr 2 illustrerats, i dagarna afslutats ett synnerligen intressant ingenjörarbete, i det tre gamla spann utbytts mot sju nya af förstärkt konstruktion.¹ Det maktpåliggande arbetet utfördes un-

VÄSTKUSTBANANS VIADUKT VID GÖTEBORG. När de gamla brospannen utbyttes mot nya.

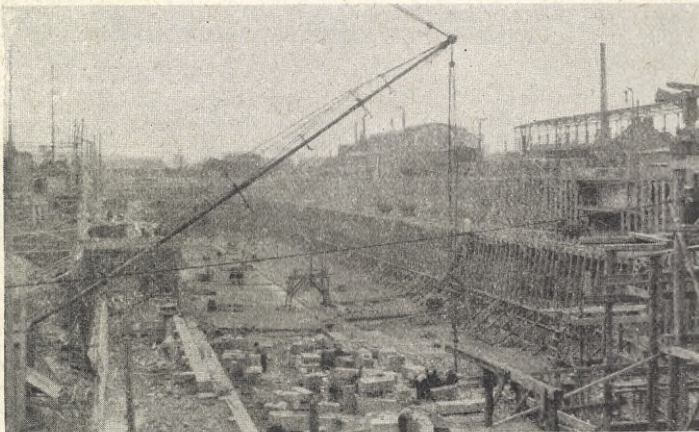
BRON OMEDELBART EFTER DET DE NYA SPANNEN BLIFVIT INSATTA.

Foto Clas n Göteborg

der baningenjör löjtnant Tydén's öfverledning i närvaro af generaldirektör Pegelow och öfverdirektör Klemming.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

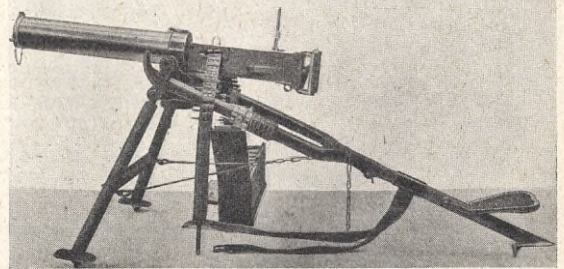
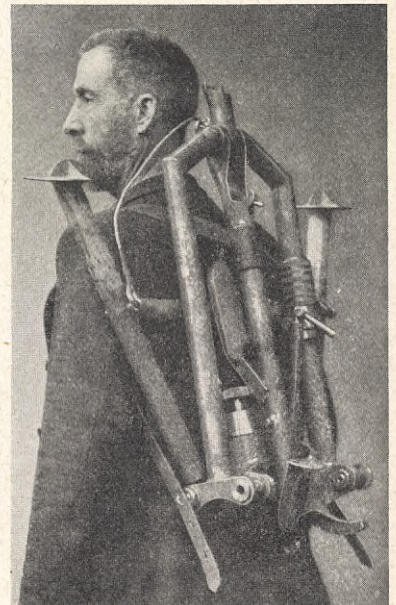
Den af tandläkaren d:r Sjöquist patenterade *lavetten* för kulsprutor har afprovats vid Rosersbergs skjutskola med fördelaktiga resultat och föreslagits för armén i stället för nu reglementerade.

MALMÖ HAMNBYGGNADER JUST NU. Den stora dockan, för hvilken det svåraste grofarbetet lär vara färdigt till nyår, för att om ett år kunna mottaga det första fartyget.

(Tillhör bilden Tyska Eskadern, å sidan 106.)

Medan norrmännen tämligen obehärskadt betackat sig för de ganska täta visiter tyska örlogsfartyg aflade i norska fjordar, förstå vi att bättre iakttaga internationell förpliktelse. — När slagskeppen icke finna rätt på våra alltför riskabla skärgårdsleder, sätta vi ut prickar som visa vägen, både för denna och kanske en annan gång. Så skedde vid det besök en tysk eskader aflade i fjordarne vid Uddevalla d. 4 och 5 nov. Eskadern bestod af 4 större och 4 mindre pansarkryssare och staden firade det celebra besöket med bal. — När skall man i Karlskrona börja visa någon uppmärksamhet mot ryska örlogsmannabesök?

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

NY SVENSK KULSPRUT-LAVETT.

AUGUST LINDBERG I AMERIKA.

Efter fotograf.

Kliche: Ernst Sjöström.

HYLLNINGSBANKETT FÖR AUG. LINDBERG (X) I NEWYORK. Vid hans högra sida sitter doktorinnan Hoving, t. v. dr Hoving och konsul Clarholm.

För vår frejdade skådespelare-uppläsare, August Lindberg, gafs den 23 okt. å det fashionabla Hotell Astor i New-York, en större bankett af landsmän. Hedergästen välkomnades af konsul Clarholm, som anmärkte att "krossandet af Atlanten" gått lyckligt, fastän han haft "Stormen" i fickan, Lindberg svarade i ett förträffligt anförande, mottaget med stormande bifall.

Ett mycket uppmärksammat tal för svensk konst och litteratur hölls af doktorinnan Hoving känd och värderad i Sverige sedan den tid hon under namnet Helga Adamsen var fästad vid Dramatiska Teatern.

I dessa dagar har rektorsval vid Edinburgs universitet pågått och man ser här med hvilken hetta studenterna gå till sitt värf, därvid blodiga sammanstötningar förefallit mellan de olika kandidaternas anhängare.

Efter fotograf.

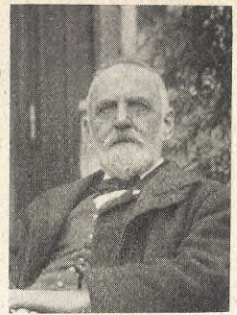
REKTORSVAL VID EDINBURGS UNIVERSITET.

Kliche. Ernst Sjöström.

BARBARKRIGET I TRIPOLIS.

Om något egentligt krig i Tripolis kan man ej tala. De fasanfulla skildringar om de italienska truppernas bedrifter som dagligen ingå, ej endast från turkiskt håll, men äiven från främmande lands officerare på platsen, uppröra hela världen. Det finnes nog ej i senare tiders historia något som i råhet, grymhet och blodtörst kan jämföras med hvad officerare och soldater under italienska flaggans hägn och i krigets namn företaga sig mot landets

Efter porträtt.
W. STEAD,
den berömda engelske skriftställaren — fredsmäklaren som dekreterat världsbojkott mot allt italienskt.

innevånare, stridbara eller åldriga män, kvinnor o. barn. — Mord, massmord, med eller utan några minuters krigsrätt. Mätte det skri af afsky som går från hela den civiliserade världen genljuda ända bland gamla romartiders ärepelare. Emellertid tyckes det till en början förvirrade Turkiet ha samlat sig. Det icke endast försvaret sig men synes skrida till anfall — en stor del af staden Tri-

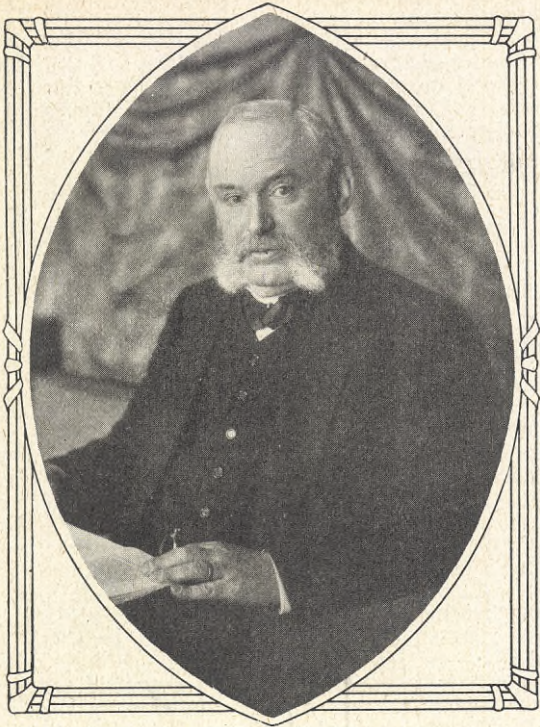

1. ITALIENSK KRIGSRÄTT EXPEDIERAR EN DÖDSDOM. 2. INFÅNGADE ARABER PÅ VÄG TILL AFRÄTTNING. 3. MASSMORD PÅ ARABKRIGARE, KVINNOR OCH BARN. — EFTER ITALIENSKA FOTOGRAFIER.

polis ha turkiska trupper sålunda med hjälp af araber återtagit. Och kanske börjar Italien redan ångra

att icke ha följt sina vänners, stormakternas, råd att i god tid att aåstå från äventyret.

ÖFVERSTÅTHÄLLARSKIFTE I STOCKHOLM.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

R. DICKSON.

Öfverståthållare sedan 1902 — har i dagarna afgått.

ROBERT DICKSON, f. 43. Landshövding i Jönköpings län 88, i Malmöhus län 92. På sin tid led. af Riksd. F. K. Biografi och helsiderporträtt i årg. X:19.

Klitché Bengt Silfverparre.

Foto. Hamnqvist, Stockholm.

C. F. W. HEDERSTIERNA.

Förordnad öfverståthållare till den 1 april 1912.

CARL HEDERSTIERNA, f. 61. Justitieråd 05, konsultativt statsråd 06, afgick med den Lindmanska regeringen denna höst.

Klitché Bengt Silfverparre.

JUSTITIERÅDET. FÖR H. 8. D. AF GUSTAF ULLMAN.

Justitierådet Hamson började bli gammal: han hade inte märkt det egentligen förr än denna höstsöndag. Humlegårdens trän gäfvode roströda och gyllene bladen ifrån sig så säreget hopplöst — liksom för sista gången. Och bilernas signaler läto som till uppbrott, som skreko de: — din tid är ute — ute! —

Justitierådet hade haft middag för sin äldsta dotter, Viva, med make, majoren Hellen, samt för sin äldste son, älsklingsbarnet, George, med fru, född von Hiwen. Han hade aldrig lärt sig att resignera, gamle Hamson. Han väntade sig allt, ja mer än allt! Han hade bl. a. varit fullt viss om, att hans salig fru, justitierådinnan skulle åldras vid hans sida, ädelt okunnig om hans ungdoms och lifs felsteg, och omsider arm i arm med honom, Karl August Hamson, nedstiga i en af blommor och ära höljöd familjegriff. Och, så tillät hon sig en vacker dag att dö! Nå, — det var intet att göra åt den saken. Hon hade spelat sin roll med all tänkbar glans, och hennes bild — fotografi i färglagd förstoring, talade ännu för senare släkten om hennes nobla skönhet, i halfprofil, och det stora tunga hårets ärekrona af välarrangerade flåtor.

Justitierådet hade vid söndagsmidagen talat, som vanligt, om henne, den saligt hänsofna.

— Hon ville ingen rösträtt, hon! hade han sagt. — Ingen för sig! hade han tillagt.

Det var för sent. Både fru Viva och fru George, född von Hiwen, hade mörknat som små insjöar under en åskby. Och deras herrar män — hade bleknat. Och sneplat åt far och svärfar mera bevakande, än om de som i pojåkåren nödgats freda sig för rottingen.

— Far vet väl, hvilken betydelse kvinnan har i hemmet, sade Viva, lugnt men liksom viss om svaret. — Menar svärfar, undrade fru George, född von Hiwen, att vi kvinnor sakna omdöme?

De unga äkta männen avvaktade i tve tydigt stumhet justitierådets svaromål. Det koin, men aldeles inte sådant sonen och svärsonen väntat det. Gamle Karl August svarade, utan att se på damerna:

— Jag vet ingenting. Jag är — för gammal.

De förtjusande unga fruarna smålogo öfverseende.

— Det skulle ha varit jag, som frågat, fräste George, krokryggad.

— Hå — hm! sade majoren Hellen, tuggande sin stubbade mustasch.

— En misslyckad middag! brummade justitierådet för sig själf, se'n "barnen" gått. Mätte kaffet nu smaka dess bättre!

Just när gubben slagit sig till ro i stora salen vid lilla bordet med kaffekoppen ljufligt rykande, cigarren likaledes, ringde det på nytt — det ryckte i justitierådets gamla nerver.

— Hvad är det nu för en olycka, som kommer och hälsar på?

— Redaktörn! anmälde i likbjudarton tjänsteanden.

Justitierådet lyfte, mest af gammal vana, båda de visset hvita händerna från stolstöden.

— Redaktörn — till på köpet!

Det var "olycksbarnet". Det var den individ i familjen, på hvilken fadern hade för vana att utösa all sin galla, sitt sjuka lynnes afskråde af orimliga förväntningar och meningslösa förbannelser. Och — där stod han, Karl Hamson junior, rak och kry,

ung och frisk, med en oskyldig syndares mest oemotståndliga leende.

— Välkommen, Charles, sade gubben, glad mot sin vilja, sitt ned och ta' dig — ta' dig!

Tack, Pappa — Jag får nog whisky! — inföll redaktör Hamson, och kastade en vänlig order till den tacksamma tjänsteanden. — Redan innan whiskyn med tillbehör hunnit in, voro far och son i lifligt samspråk — och fullt ense om — kvinnornas rösträtt. — Den ena stora frågan drog den andra med sig, och allt gick som smort mellan justitierådet och redaktören. Den gamle hade lagom skarpa ord, den unge lagom milda, om tidens tecken och om Viva och fru George, född von Hiwen. — Karl Hamson vågade redan småle i sitt lätta skägg, viss om framgång i sina planer. Då fadern röt:

— Hvad flinar du åt, pojke?

— Flinar?

— Ja! Jag ser välan, att du sitter och flinar!

— Det är misstag, pappa! Men, uppriktigt sagt, så är jag mycket lycklig.

Sonens ton af allvar inverkade på fadern. Gubben Hamson rätade sig i karmstolen, nästan som harmsen.

Jaså, — stötte han fram: — jaså, — du är — lycklig. —

— Ja. I det allra närmaste. Ser pappa, jag är — lyckligt kär.

Justitierådet försökte skratta. Han anade en hel del:

— Så! Så! — Du är — lyckligt — kär! — Såh!

— Redaktören betraktade en rätt lång stund sin far. Han iakttog, huru dessa ursprungligen manligt fina, väl ordnade drag härjats af onödiga bekymmer, missvridits af falska, oäkta afsikter, som ej varit hans. Han tänkte för sig själf:

— Här sitter jag på tu man hand med min egen gamle far, som innerst i sitt hjärta intet högre önskar, än att få falla mig om halsen och ge' mig allt, hvad jag begär! Men — han vågar inte, — vågar inte för de andra, och för sin auktoritet, som de andra ändå inte i verkligheten vörda.

— Tänker du gifva dig? — undrade justitierådet.

— Ja.

— Också — lyckligt?

— Ja. Det beror — delvis — på — pappa! —

Karl såg sin far rakt i ögonen. Den gamle blinkade.

— Hur så? — sporde han med någon möda.

— Hur så? — Min fästmö har ingenting, i den vägen, och jag —

— Ja, du kan ju nätt och jämt reda dig själf! —

Justitierådets ton var skorrande torr. Sonen log ännu.

— Tycker pappa, oss emellan sagt, att Viva och George, äro så värst lyckliga hvar på sitt håll? Unge Hamson hade knäppt händerna och lutat sitt ansikte fram emot faderns. Denne knyckte på nacken.

— Hvad skall det innebära? — Är det mitt fel, har jag kanske lagt två strån i kors?

— Nej! — Nej, kanske inte, lilla pappa! sade redaktören afvärande: — men räck mig ett strå, ett halmstrå! Till hjälp på vägen — till lyckan!

— Lyckan? — Hvad är det för en lycka, du pladdrar om? — Hvad är det för en flicka, som? — Redaktör Karl Hamson upphörde plötsligt att småle. Så reste han sig och gick bort till sin far, lutade sig ner och hviskade något i hans öra.

— Hva? — Hur sa'? —

Justitierådet smällde båda de krithvita händerna mot stolstöden. Och när sonen endast med en vink bekräftade, hvad han redan tillkännagifvit, sprang fadern upp, hemskt förgrymmad.

— En flicka! — stönade han: — utan pengar, må vara! — Man har sett slikt förr! — Men, men, en flicka! — Utan familj! — Utan far och mor! En flicka! — — — Ut! — Ut! — Ut — med dig!

— Lugn i stormen, lilla pappa! — sade Karl, i det han häjdade den upprörde fadern:

— Ja, en flicka utan far och mor! Och kanske därför — att gratulera. —

Justitierådet studsade. Han hade aldrig sett sin son sådan han nu såg ut. Hade aldrig velat se sina barn annorlunda än som skrämde, smilande, osannfärdiga varelser. Han hade minsann fått veta af annat! Just af älsklingsbarnen, Viva och George! Och funnit sig däri, — därför att han i dem dyrkade sig själf. Nu kom Karls lugna och fasta vilja honom till mötes i ett sammanhang och på ett sätt, som han aldrig kunnat ana. Och han såg i blixtljus sitt bästa jag förnyadt, fulländadt i den förr missaktade yngre, "förlorade" sonen.

Justitierådet såg redaktören gå, gå mot dörren, utan att se sig om. Det var honom, den gamle, som hade han sett sig själf, ung och djärf och stolt.

— Karl! ropade han, liksom rädd att ej bli hörd. Karl vände sig sakta om, med handen på läsvredet.

— Karl! — Tag henne! — Och räkna på mig!

— Pappa? —

— Ja, — pappa! —

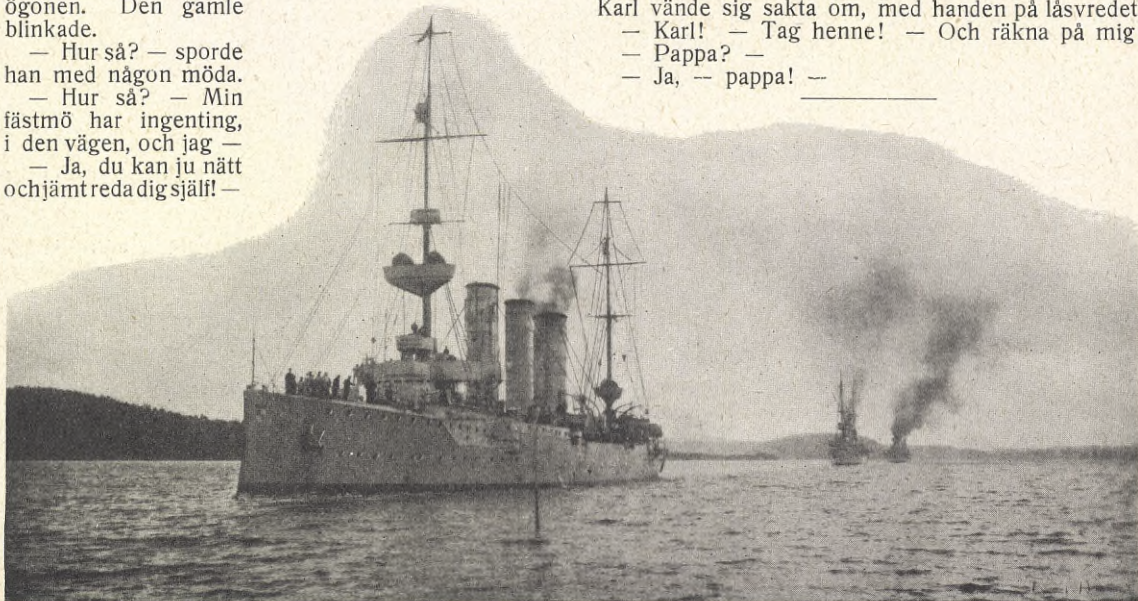

Foto Lundbäck Uddevalla.

TYSKA ESKADERBESÖKET I UDDEVALLA. (Se text å sid. 102.)

Klärh: Dmyt Sjövergsparre.

FRÅN DET GYLLENE LANDET.

MINNEN FRÅN ALASKA OCH YUKOW. UPPTECKNADE FÖR H. 8. D. AF **A. LILIUS.**

Efter fotografen.

RESAN MED HUNDSLÄDE STARTAS.

Kliche: Bengt Sjöfveersparre.

Huru mästerligt enkelt, men gripande skildrar ej *Jack London* Alaskafararens mödor och besvär, — och huru besviken blir man ej, då man själf får vara med om en dylik resa. Att sitta hemma i en varm våning vid aftenlampans sken med en bok — "Skriet från Vildmarken", "Varglarsen" eller "För mycket guld" och låta fantasien få fritt spelrum, man känner sig slutligen hägad att en gång pröfva på, slita hund och se farorna modigt an. Och ändå finns intet långträdigare, mera själsdödande än just en dylik "hundresa" längs med Yukow-dalen. Ständigt samma omgivning, ständigt samma kala, hvita isfält framför och bakom, och så hundarnas ständiga regelbundna galoppörelse, upp och ned, upp och ned. Stränderna äro be vuxna med svarta, dystra skogar och här och där ett ensamt, skyhögt snöhöljdt berg. Ibland följer dock en hel rad af höga bergsryggar, ibland pressar sig den nu döda, hvita Yukow mellan två branta bergväggar, för att ögonblicket därpå breda ut sig till ett stort isfält.

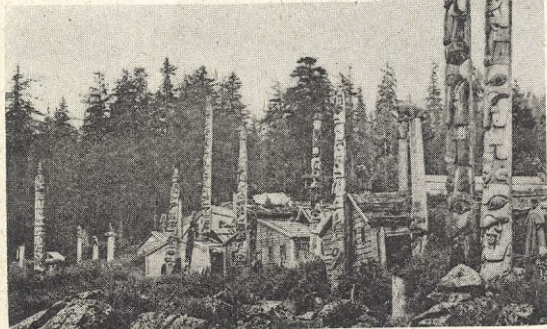
När en af selygens remmar brister, blir man glad i hägen, eller för hvarje annan malör, ty det ger omväxling. Och att låta den långa hundpiskan alljämt hvina öfver de stackars hundarna, hvilka ändå hela tiden göra allt för att vara sina

körare till belåtenhet, är minnsannintet nöje. — Hvarje släde är förspänd af fem hundar, stora, duktiga hundar, — hvilka ej ha den minsta likhet med något slags "vargafkomma" å la *Jack London*.

När kvällen kommer och det börjar mörkna, göres halt, tälten slås upp, en stor eld göres i fronten af hvarje tält, en stor järngryta hänges upp och om en stund kokas bönor och stekes fläsk, bacon, och så matas hundarna. Hungriga, glupska kasta de sig öfver maten, och hvarje aften upprepas samma vilda, blodiga slagsmål om godbitarne, och nu måste hundpiskan fram. Obarmhärtigt falla slagen, men smärtan gör hundarna rasande, tills man själf får blanda sig i leken och skilja bestarne åt med fara att bli biten. Ögonblicket därpå är allt åter tyst, några af våra fyrfota dragare ha rullat sig ihop till stora, ulliga klot och de sofva, att döma af deras lugna, djupa andetag, andra åter ha krupit in i hörnet af tältet och slicka de i bataljen erhållna såren.

Uttröttad efter dagens resor, söker man sin sofsäck, kryper in i den och om ett ögonblick har man glömt världen, alla resans besvär och mödor, hundbataljer och drömmar.

I soluppgången purras man och i tur och ordning har vi att koka maten. Åter består menun i hafregrynsgröt och bacon, men hundarna få denna gång

Efter fotografen. AFGUDABILDER I FORT WRANGEL.

UPPFÖR STICKINE FLODEN. Kliche: Bengt Sjöfveersparre.

Efter fotografi.

VARGSPÅR I SNON.

Kliché: *Denot Nilf-ersparre.*

ingenting. Så tages tälten ned, snön skakas af duken och filtarna, sofsäckarna rullas ihop och allt surras fast vid slädarna, hundarna gå själfmant in i selygen, men stackarne äro ännu styfva och halta efter gårdagens strapatser. Den första milen tar en förfärligt lång tid att göra undan, men så mjukna lederna och så bär det af igen, med samma envisa och sega ihärdighet, mil efter mil utan att stanna. Med tungan hängande ur käftarne, med blodsprängda ögon och andedräkten stående ur munnen som en stor hvit kvast, galoppera de, upp och ned, upp och ned.

En söndag kommo vi slutligen till målet, efter en två veckors resa, till Dawson och här lägo vi och väntade på våren och den första Yukow-båten, som skulle föra oss till civilisationen igen. Så kom den dag, då Yukow blef isfri och några veckor senare kom ångbåten och två dagar lämnades oss att göra ett besök i trakten kring Dawson bland de sagolikt guldrika "minorna" i Klondike. Att göra en tur

kring dem alla är otänkbart, men låt oss besöka en, som äges af en svensk vid namn Chas. Anderson. Anderson var en af Klondikepioniärerna och i sällskap med en man vid namn Readford kommo de en dag till Quarts Creek där de efter några dagars "prospecting" funno *color*, färg, d. v. s. guld i botten på vaskningspannan. Och ju mer de undersökt och *prospektade*, desto bättre blef resultatet tills de en vacker dag beslöto att "här är oss godt att vara" och stannade samt byggde sig en liten kåk af obarkade stockar samt anlade ett guldvaskeri, naturligtvis ytterst primitivt, men arbetet resulterade i åtskilliga tusentals dollar. Readford fick hemlängtan, och ovan vid det svåra lifvet, reste han hem till Dakota, medan Anderson fortsatte att dag ut och dag in vaska guld. Han vaskar ännu denna dag som är och hans konto i banken i Dawson är nog - all right.

Men så kom den dag då vi skulle afresa, och oaktadt Yukows ångare ej bjuda på en komfort motsvarande en europeisk

lyxbåts, tror man sig komma i åtnjutande af all den bekvämlighet man kan önska sig. Här ges ju betjäning, något, som man i månader saknat.

Vid Fort Wrangel göres ett uppehåll och här stiga vi ur för att företaga en några veckors björnjakt längs med Stickine River. Då ångaren lägger till, öfverfallas man af en hel hop tjutande, gestikulerande indianfruntimmer, som sälja "baskets" konstfullt flätade korgar, och andra indiankuriositeter, för hvilka ett horribelt pris begärdes. — Fort Wrangel är en liten indianby. Höga *totem polems*, groteskt utsirade pålar med en björnfigur eller något slags gammal afgudabild på toppen, finnas framför hvarje hus. En dylik totem polems är ett mystiskt ting, och nu ha lärda slutligen kommit underfund med, att den förtäljer en familjs, en släkts historia.

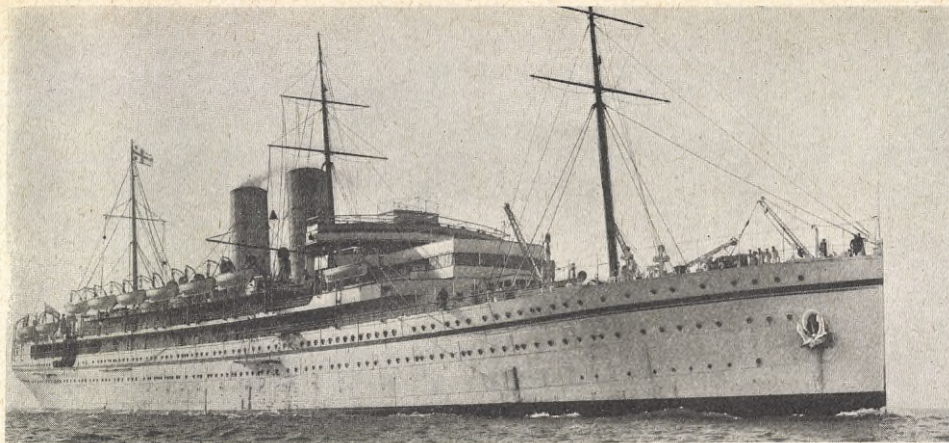
En tre dagars kanotfärd för oss upp till Telegraph Creek, en telegrafstation i vildmarken och endast några mil norrut finns en liten by, benämnd Tahl-tan.

Efter fotografi.

SVENSKEN CHAS. ANDERSONS GULDVASKERI VID QUARTS CREEK.

Kliché: *Denot Nilf-ersparre.*

Efter fotografen.

"MEDINA", för engelska konungaparet till kröning i Indien.

Kliche: Benzt Sultzerparne

Medina, det lyxfartyg på hvilket engelska konungaparet den 11 november anträder sin resa i och för kröningen i Indien. Fartyget är försedt med särskilda anordningar för sängarne, hvartill plan uppgjordes af drottningen själf, och hvilka förhindra känningar af fartygets krängningar. Med ett annat lyxfartyg reser ungefär samtidigt en hel del af Englands aristokrati m. fl. däribland äfven befinner sig en landsman och vän till H. S. D., som lofvat insända fotografier från de utomordentligt praktfulla kröningsfestligheterna.

Här blef jag god vän med Tahl-tans indianer, alla tillhörande athabaskastammen, men då jag tror att en längre strängt vetenskaplig, jämförande anatomisk, o. s. v., utläggning härom knappast kan intressera läsaren, vill jag endast framhålla, att de äro hyggligt, oförargligt folk, som läto tala vid sig, men hade en förfärlig afsky för kameran. Med oss följde en fotograf för en vykortsfirma, och det var efter en lång stunds förklaringar och försäkringar om det ofarliga i att "sitta", som han lyckades taga några bilder.

Sheriffens hustru undervisar barnen och indianerna sätter värde härpå. De ha själfva byggt upp en skola.

En afton, det var kort före vår afresa till nordliga trakter, Cassiar och Dease Lake, afhöll indianerna en årlig fest, en s. k. marknadsfest med dans och sång. *Potlatchdansen* är en urgammal tradition, stampande på stället, då och då tagande ett högre ograsiöst skutt, och ackompanjerad af en monoton "melodi" eller sång. Ord kunde jag ej urskilja, endast ett utdraget, om vargens tjut påminnande o-u-u-u. Iklädda underbara kostymer, konstfullt väfda filtar med underbara, mystiska tecken och figurer, mest ansikten, med fjädrar instuckna i håret och pärlstickade mockasiner, dansa de, stående i ring.

Så tystna plötsligt alla utom en, som håller på, hvarefter de öfriga plötsligt blanda sig in i korus.

Det enda musikinstrument, som användes är en stor trumma. Kvinnor och barn deltaga ofta i dansen.

När jag här skrifer ordet *indian*, så förefaller det mig, att läsaren möjligen kan inbilla sig dessa rödskind vara ståtliga män, med örnåsa och falkblick, såsom man är van att sedan pojkåren föreställa sig dem. Dessa Athabaskaindianer äro ett småväxt, grofbyggt, knotigt folk, som mera har likhet med samojeder, eskimåer eller lappar än indianer. De ha endast ett fult drag, och det är att de äro tjufiska.

Jag hade skjutit en björn några mil norrom byn Tahltan, men i ifvern att förfölja den sårade björnen, hade jag glömt att draga kanoten tillräckligt högt upp på stranden och resultatet var, att strömmen förde bort den. Några timmar senare, sändes en af våra karlar i kanot att förfölja rymmaren, men kanoten var och förblef borta. I den funnos ett fint hagelgevär, en kamera, film, patroner, en omgång kläder och mycket annat. Emellertid måste kanoten ha syns från byn af några af indianerna, — men som nämnts, kanoten återfanns aldrig.

Efter fotografen.

Kliche: Benzt Sultzerparne.

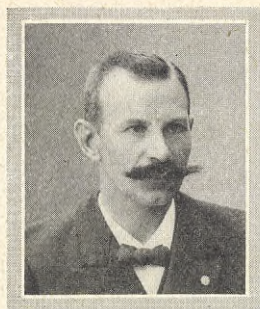
EN DEL AF DET PRAKTFULLA SOMMARPALATSET I PEKING.

Underrättelserna från Kina tyda på att de revolutionära fatt öfvermakten men ej ännu aflägsnat den mandschuriska dynastien. Dock skall i hvarje fall vesterländskt statsskick införas ända därhän att piskorna afskåras. Kina har vaknat.

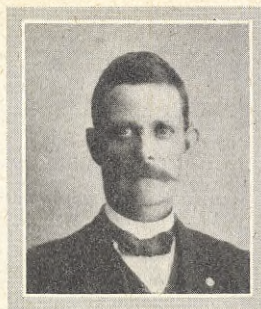
Högt uppe på stranden af Dease Lake i en liten trapperstuga öfverraskades vi åter af köld och snö, och när vi en morgon vaknade, funno vi marken hvit, och rundt omkring stod det tydligt och vackert präntadt i djupa spår efter tassar — vargtassar, att vi haft en hel svärm omkring oss föregående natt. Men nu syntes ej ett spår efter dem.

Efter några få veckors vistelse i dessa nordliga, nästan arktiska trakter, styrde vi kosan söderut för att i Kanadas vilda urskogar och bland de skyhöga, skogsbevuxna bergen börja ett tre månaders af strapats, "camping" och jakter uppyllt "outdoor"-lif. —

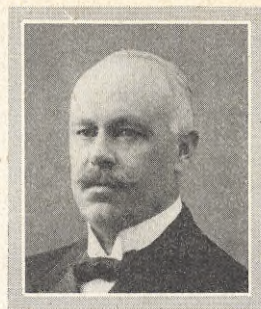
NYA LEDAMÖTER I RIKSDAGENS ANDRA KAMMARE. IV.

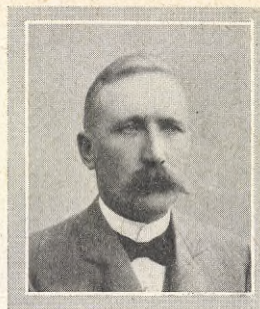
SÖDERMANLANDS LÄNS SÖDRA (Lib. 2 — Soc.-dem. 2):
A. J. BÄRG.
Förrädsförmän. Landst.-man. Landtbrukare. — Upp-Mälby.
Katrineholm. — Soc.

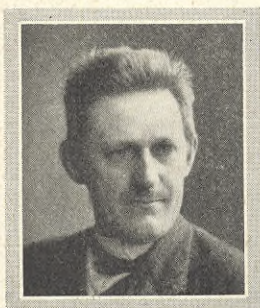
C. J. JOHANSSON.
Landtbrukare. — Upp-Mälby.
Soc.

NORRA (Lib. 2 — Soc.-dem. 1):
A. S. N. MODIG.
Förrädsförmän. Stadsfull-
mäktig. — Eskilstuna. — Lib.

VESTMANLANS L:s ÖSTRA
(Höger 1 — Lib. 1 — Soc. 1):
A. LUNDBLAD.
Landst.-m. Fredriksberg. — Hög.

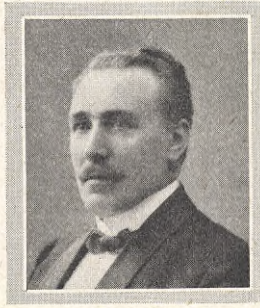
GESTRIKLAND
(Lib. 2 — Soc.-dem. 2):
F. MÄNSSON
Redaktör. — Gefle. — Soc.

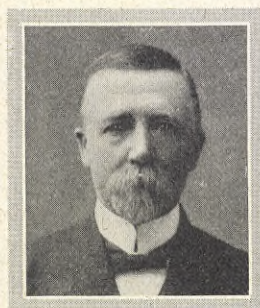
JÖNKÖPINGS LÄNS VESTRA (Höger 2 — Lib. 2 — Soc.-dem. 1):
J. ANDERSSON.
Hemmansegare. Landst.-man.
Komm.-ordf. — Alfta. — Lib.

T. F. HAMRIN.
Grosshandlande. Landst.-man.
Stadsfullm. — Jönköping. — Lib.

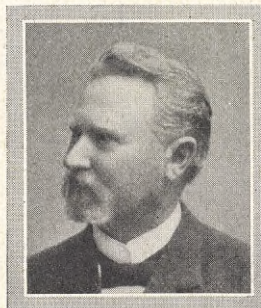
C. A. T. WIDLUND.
Jernv.-konduktör. — Jönköping.
Soc.

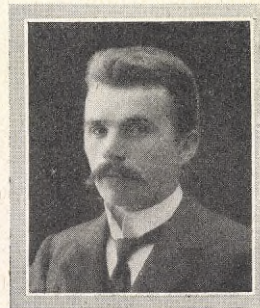
JÖNKÖPINGS LÄNS ÖSTRA (Höger 2 — Lib. 2):
J. F. JOHANSON.
Fabrikör. — Hvetlanda.
Lib.

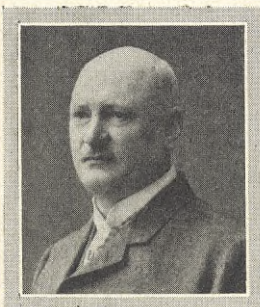
E. T. S. LILJEDAHL.
Kapten. — Tranås.
Lib.

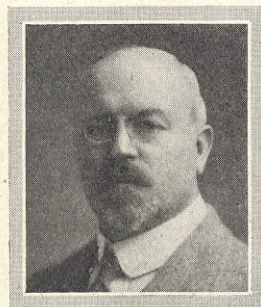
ÖSTERGÖTLANDS L:s NORRA (Höger 1 — Lib. 2 — Soc. 1):
A. HENRICSON.
Godseg. Landst.-man. V. komm.
ordf. — Karlslund. — Lib.

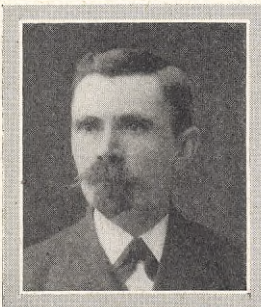
G. TÖRNBLOM.
Metallarb. — Finspong.
Soc.-dem.

C. F. VAHLQUIST.
Reg.-läk. Landst.-man. Stadsf.
ordf. — Skeninge. — Höger.

ÖSTERGÖTLANDS LÄNS SÖDRA (Höger 2 — Lib. 2 — Soc.-dem. 1):
A. T. ADELSSWÄRD.
Friherre. Statsråd. — Ätvida-
berg. — Lib.

A. A. ANDERSSON.
Landtbrukare. Landst.-man.
Komm. ordf. — Fallsberg. — Lib.

A. J. STERNE.
Journalist. Landstingsman. —
Mjölby. — Soc.

* **VESTMANLANDS LÄNS VESTRA** (Lib. 1 — Soc.-dem. 2), samtliga omvalda.

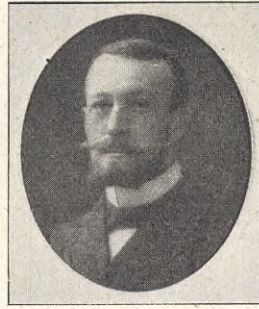
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

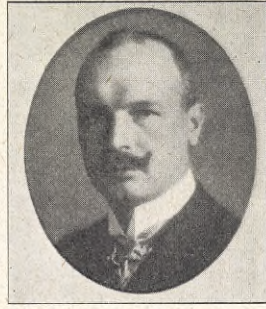
J. W. L. SIDNER.
Nyutnämnd Viceamiral.
(se ärg. XII: 49).

W. DYRSSEN.
Nyutnämnd Viceamiral.*

G. R. STARCK.
Kapten i K. Flottan. Nyutnämnd
marinattaché i S:t Petersburg.

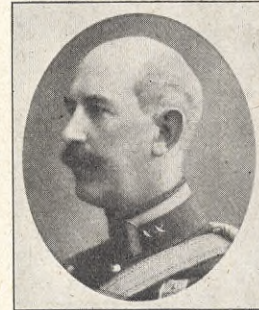
O. K. HALLSTRÖM.
Civilingeniör. Nyutn. adm. chef
f. Bergsunds o. Motala Verkst.*

C. J. E. ROSENBLAD.
Öfverste. Afgått som chef för
Upplands Inf.-reg.*

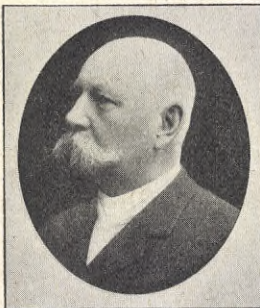
P. R. VON PLATEN.
Öfverstelöjtnant. — Sköfde.
55 år 16 Okt.*

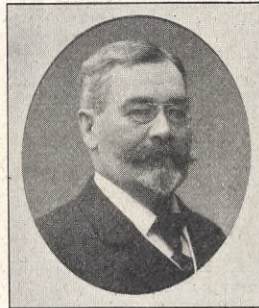
C. C. H. FALLENIUS.
Öfverstelöjtnant. — Stockholm.
50 år 22 Okt.*

S. A. DRAKENBERG.
Major. — Stockholm.
50 år 1 Nov.*

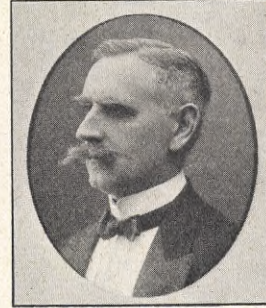
P. J. E. MALMSTEN.
Bankdirektör. — Malmö.
65 år 11 Nov.*

A. T. MALMBERG.
Lektor. Fil. dr. — Hernösand.
60 år 1 Nov.

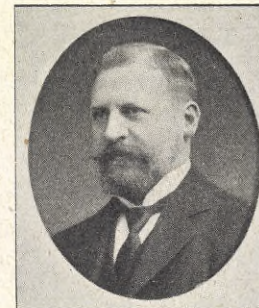
S. A. LILJA.
Landssekreterare. — Luleå.
50 år 4 Nov.*

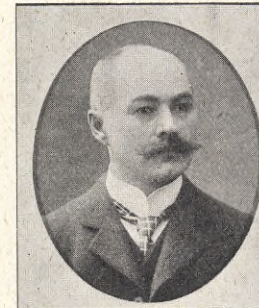
J. O. OEST.
Apotekare. — Vesterås.
50 år 1 Nov.*

S. HÅKANSSON.
F. d. Landstingsman. — Holje.
70 år 22 Okt.*

G. A. SVENSSON.
Tunnbindaremästare. Kommu-
nalman. — Göteborg.
50 år 29 Okt.

S. AHLMAN.
Prokurist. F. d. ordf. i Gbgs
Kont.-fören. fullm. — Göteborg.
50 år 26 Okt.

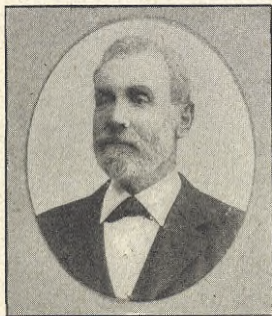

J. OLSSON
Verkmäst. v. Pellerins Marga-
rinfabrik. — Göteborg.
50 år 3 Nov.

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

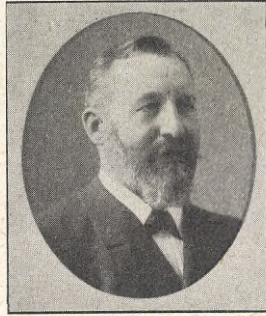
* Data här nedan.

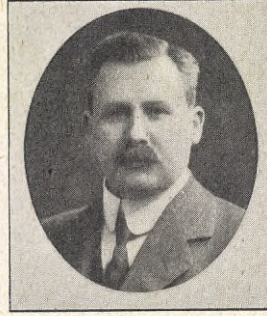
C. APPELGREN.
Målarämbetsare. — Ystad.
80 år 1 Nov.*

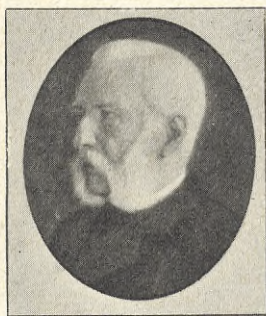
H. WETTERLUND.
Handlande. — Varberg.
60 år 28 Okt.*

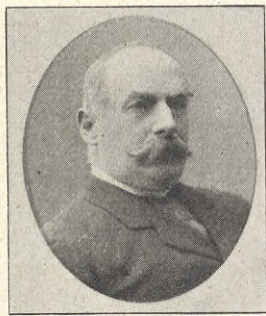
P. HÄLÉN.
Disponent för Malt- o. Utsäd-
A.-B. — Upsala. 50 år 22 Okt.

O. JACOBSON.
Grosshandlande. — Stockholm.
50 år 31 Okt.

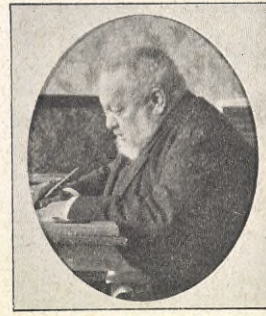
N. T. G. VON KOCH †.
Kammarherre. — Senäte, Lid-
köping. F. 33. † 19 Okt.*

G. MURRAY †.
Grosshandlande. — Göteborg.
F. 44. † 30 Okt.*

J. A. WALLGREN †.
Bankkamrer. — Fiteå.
F. 50. † 24 Okt.*

G. H. KJELLBERG.
Stadsmäklare. — Donator. —
Göteborg. F. 54. † 10 Okt.

WILHELM DRYSSÉN. F. 58, n-löjtn. v. Fl. 77, komm. kapt. I gr. 01, kommandör 03, konteramiral o. inspektör af flottans öfn. t. sjöns 04, i dagarne utnämnd t. viceamiral. Statsråd o. chef i Sjöförsvarsdep. 06. Biografi o. helsidesportr. ärg. VII:44.

OTTO HALLSTRÖM. Stud.-ex. 02, fil. kand. 96, afg.-ex. Tekn. Högsk. s. a. löjtn. i V. o. Vatt-byggn-kåren 02. Bitr. ing. i V. o. V.-byggn-styr. 97-98, posth. ing. v. Sthlms gas- o. elektr.-verks nybyggnader 98-02, arbetschef i Söderhamns vattenledn.-byggn. 02-03, konstrukt. A.-B. Vattenbyggn.-byrån 03-04, stadsbyggnadschef i Kalmar 04-11. I dagarne utsedd t. administrativ chef v. Bergsunds Mek. Verkst. A.-B. o. Motala Mek. Verkst. A.-B. Styr.led. i Finsjö kraft A.-B. 11.

CURT ROSENBLAD. F. 49, U-löjtn. v. S. Skånska inf.-reg. 75, major 99, chef i Blek. bat. 1900, major v. Karlskr. gren.-reg. 02, öfv. löjtn. v. Västernorr. reg. s. a. öfverste o. chef i Upplands inf.-reg. 05, hvarifrån i dagarne tagit afsked.

PHILIP VON PLATEN. U-löjtn. v. Sk. hus.-reg. 77, major v. Smål. hus.-reg. 04, chef i Ridskolan å Strömsholm 07-08 öfv.-löjtn. i reg. s. a. v. Lifreg. hus. 08.

CARL FALLENUS. U-löjtn. v. Fortif. 81, transp. t. Göta art.-reg. s. a. kapten o. artilleristabsoff. 96, major v. Positionart. 07, öfv. löjtn. d.ärs. 11.

STEN DRAKENBERG. U-löjtn. v. Nerikes reg. 81, major i armén o. afsked 09; öfverlärare v. Gymn. Centr. Inst. s. a. Ödfr. i Fören. i fäktkonstens främjande 02-08, led. i förvalt.-utskottet i Sv. militära idrottsförening o. af Centralfören. i idrottens främjande.

EMIL MÅLMSTEN. Löjtn. v. A. Lifgardet 68, afsked 73, direktör f. Grand Hotell i Sthlm 73-75, verkst. direktör i Skånes E. Bank i Malmö 76, vid bankens sammanslagning 10 med Skand. Kredit A.-B. förste verkst. direktör i Malmö. Led. i Malmö Sjukhus direktion, ordf. i styr. i stadens elektriska spårvägar.

STEN LILJA. Stud.-ex. 81, v. häradshöfd. 91, e. länsnot i Norrb. län. 92, länssekr. derst. sedan 06.

OTTO OEST. Apot.-ex. 88, först. i. apot. Hjorten i Västerås 91-93, f. Bävern d.ärs. 94-07, f. Hjorten sedan 08. Stadsfullm. d.ärs. sedan 1900, v. ordf. i drätselk. sed. 95, led. af Hälsovårdsnämnden sed. 02, v. ordf. i Brandstyr. sed. 99, led. af fattigv.-styr. 92-10, led. af Folkskolestyr. m. m. Led. af styrelserna i Mälarpöv. E. Bank, Stadens Sparbank, Spirituolaget. Ordf. i kommissariatet v. rindriv.- o. Ind.-utst. i Västerås 05, kassör och ledare af Barnens Dag.

SVEN HÅKANSSON. F. d. landstingsman o. nämndeman; mångårig kommunalordförande samt led. af egodeln. rätten. Idkar jente jordbruk afven fabriksförelse.

CARL APPELGREN. Mångårig led. af Ystads stadsfullmäktige, helsevårdsnämnd o. skolråd.

HUGO WETTERLUND. Mångårig led. af stadsfullmäktige i Varberg, af drätselkammare o. skolråd. Ordf. i Fattigv.-styr., direktionssled. i Läns-lasaret, styr.-led. i stadens Sparbank.

THOMAS (THOM) VON KOCH †. Stud.-ex. 52, jur. fil. k. ex. 56, e. o. kansl. s. a. attaché i Bysse 57, a. sekret. i Utr. dep. 58, leg.-sekr. i St. Petersburg 59, i Berlin 61, kammarherre s. a. leg. sekret. i disp. 63. Eger Senäte i Skarab. län, Vintersbo i Österg. län o. del i Augerum i Blek. län. Ordf. i Komm.-stämma o. nämnd 74-83.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG.

VECKANS DAGAR

29 okt. Segra svenskarna i federationsmatchen i Hamburg. — Första universitetet för kvinnor inviges i Leipzig.

30 okt. Afstyrker Naturskyddsföreningens styrelse Turistfören. begäran ang. trafikens underlättande i St. Sjöfalllets nationalpark. — Vasateatern firar 30-årsjubileum. — Häftigt oväder öfver Väst-kusten, Dalarna och Jämtland.

— I Peking utgår ett kejsarligt edikt som utlofvar författnings-ändring i folkvänlig riktning.

31 okt. Öfverståhllarskifte i Stockholm. — Tagsammanstötning i Hallsberg. — Svenska fredsförbundets protest mot Tripolis-kriget.

— Drottning Lovisas 60-årsdag högtidlighålles i Köpenhamn. — Telegram meddela, att turkarna återeröfrat Tripolis.

1 nov. Nordiska arbetsgifvareföreningens 4:de årsmöte öppnas i Köpenhamn.

2 nov. Svår sprängningsolycka i närheten af Falun.

— De revolutionära återeröfra Hankau och intaga arsenalen i Shanghai. — Stormakterna förhandla om fredsmidling mellan Italien och Turkiet.

— Sveriges generalkonsul i St. Petersburg K. W. Hagelin erhåller afsked.

INNEHÅLL

Frans Kempe. — Till minne af Carl IX. — Sceniska evenemanger. — Svensk konst. — Bilder för dagen. — Aug. Lindberg i Amerika. — Barbariet i Tripolis. — Öfverståhllareskiftet i Stockholm. — "Justitierådet". Af Gustaf Ullman. — Från det gyllene landet. — Nya ledamöter i Riksdagens Andra kammare. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.